

Derimod maa jeg paa mit Partis Vegne tage Afstand fra det andet Skatte-lovforslag om en midlertidig Forhøjelse af Ejendomsskylden til Staten. Jeg skal ogsaa desangaaende skaane det høje Ting og den højtærede Minister for en udførlig Fremlæggelse af de Grunde, hvorpaa jeg støtter denne Modstand. Jeg kan i saa Henseende indskrænke mig til at henvise til den Motivering af dette Standpunkt, som er blevet fremsat i det andet Ting af vort Partis finansielle Ordfører. Jeg skal kun sige derom — men det er jo noget, vi alle ved —, at Ejendomsskylden ikke er Udtryk for vedkommende Ejers Skatteevne. Det er jo den Hovedbetragtning, der anføres imod nu at indføje Skyldværdierne under en forøget Beskatning under disse Forhold. Men jeg skal tilføje for egen Regning, at jeg for mit Vedkommende kan godt tænke mig, at den Dag kan komme, da vi ogsaa maa lægge forøgede Skatter paa de faste Ejendomme. Men inden vi kommer dertil, mener jeg rigtignok, at vi bør tage fat paa andre Skatteobjekter og andre Indkomstkilder og faa disse til at give noget mere i Statskassen, end de nu giver.

Men paa Grund af de Forandringer, der er foretagne i det andet Ting paa Formue- og Indkomstskattelovforslaget, vil den højtærede Minister vel nok alene ved dette Lovforslags Gennemførelse i det væsentlige i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, faa de Beløb, som han har stillet Forslag om, selv om Ejendomsskyldloven ikke gennemføres. Nøjagtigt eller tilnærmelsesvis nøjagtigt kan det jo ikke gøres op, og jeg har nok set af Forhandlingerne i det andet høje Ting, som jeg dog kun har faaet Tid til flygtigt at læse en Del af, at Meningerne er noget delte derom. Jeg fik ogsaa det Indtryk af den højtærede Finansministers Udtalelser for et Øjeblik siden, at han vel nærmest mente, at han ikke kunde faa fuld Dækning for det Beløb, han havde forlangt, dersom han ikke fik noget paa Ejendomsskylden. Men jeg er dog tilbøjelig til at tro, at der ikke vil komme til at mangle meget. Men selv om han faar fuld Dækning, er der jo desværre ingen Tvivl om, at der alligevel vil blive et meget stort Underskud paa Budgettet for det kommende Aar, og det vil derfor være i høj Grad ønskeligt, for ikke at sige nødvendigt, at vi ser os om efter andre Skattekloder eller Indtægter. Thi det er jo ganske overordentlig uheldigt Aar efter Aar at fortsætte med at optage store Statslaan og med at have meget

store Underskud paa Budgetterne. Jeg tror derfor, at det vil blive nødvendigt, at vi paa en eller anden Maade eller maa-ske paa to Maader forbedrer Budgettet: enten ved, at vi formindsker Statskassens Udgifter, eller ved, at vi yderligere forøger dens Indtægter, eller, og helst, ved, at vi gør begge Dele.

Hvad det første angaar: at formindskede Udgifterne, er jeg for mit personlige Vedkommende tilbøjelig til at tro, at det vil blive rigtigt, for ikke at sige nødvendigt, at trække noget i Land paa den ret rundhaandede Maade, hvorpaa man hidtil har givet Støtte af Statskassen til alle Sider og til alle Samfundsklasser. Selvfølgelig maa der sørges for, at de mindre bemidlede, som ikke eller i hvert Fald kun daarligt er i Stand til at sørge for sig selv paa en tilstrækkelig Maade, faar den fornødne Hjælp og Støtte, det er jeg fuldkommen enig i. Men at fortsætte med i samme Omfang som hidtil med den ene Haand at tage fra mange — jeg tænker ikke her paa Skatterne — og med den anden Haand at give til alle, rige som fattige, det tror jeg i Længden vil overstige Statens finansielle Kræfter. Det er ogsaa et ret indviklet System, man er kommet ind paa, saadan at tage hist og her og atter dele ud hist og her og dele ud til alle, uanset om de trænger eller ikke. Det er et meget indviklet System, som det koster meget at gennemføre, og som slider overordentlig haardt paa mange Kræfter, og jeg tror, det vil være heldigt og meget ønskeligt i den Henseende at indskrænke Statens Virksomhed og Statens Bidrag til alle Sider noget. Jeg tror, vi i det væsentlige bør indskrænke os til at yde den fornødne Støtte til dem, der er saa daarligt stillede, at de ikke er i Stand til paa tilstrækkelig god Maade at sørge for sig selv, og saa lade de andre passe sig selv. Jeg skal dog tilføje, for ikke at blive misforstaaet, at jeg er fuldt klar over, at det vil blive nødvendigt at bibeholde Maksimalpriser paa adskillige vigtige Livsfornødenheder. Jeg er ganske klar over det, saadan som Forholdene stiller sig.

Men selv om der tages lidt eller meget Reb i Sejlene med Hensyn til Statens Udgifter, vil det dog ikke paa langt nær kunne afværge, at der alligevel vil blive et stort Underskud paa Budgettet for det kommende Aar. Jeg tror derfor, vi bør se os om efter andre Indtægter. Men ogsaa desangaaende kan jeg i det væsentlige nøjes med at henvise til, hvad der tidligere er fremsat om disse Spørgsmaal, dels i det